

Alkotmánybíróság
1535 Budapest Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/943-2/2014</i>	
Érkezett: 2014 JÚN 27.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>2</i> db	<i>mu</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, de itt is megnevezett [REDACTED]
Kft. ügyvezetője, meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, [REDACTED]
[REDACTED] szám) egyéni ügyvéd útján, a törvényes határidőn belül az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. (Abtv) 27.§-a alapján, az arra biztosított törvényes határidőn belül, az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítést

terjesztem elő a **Kúria Kfv.II.37.527/2013. számú** és az ezt megelőző Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.26.857/2013/ 17. számú jogerős ítéletével szemben, a 2011. évi CLI. Törvény 52.§. (b) bekezdésbe ütközően, az „Alaptörvényben biztosított jog-sérelemem” miatt. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a 2011. évi CLI. Törvény 24. § (1) bekezdése határozza meg, mely szerint „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontja alapján felülvizsgálja a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel való összhang-ját”.

Az Ügyvédem által kézhez vett IV/943-1/2014. számú felhívásra a nyitva álló határidőn belül az alábbiakat válaszolom.

Az Alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje 2014. április 21. hétfői napra esett. A hétfői napok általában munkanapok, azonban ez a hétfő Húsvétra esett, így a törvényesen ekkor lehetséges első munkanapon, április 22-én tudtam beadványomat postára tenni.

A CLI. Törvény 52. § (1) bekezdés értelmében: „Az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli
b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét.,mely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit”.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét a 2011. évi CLI. Törvény 24. § (1) bekezdése határozza meg, mely szerint „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontja alapján felülvizsgálja a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Alkotmányjogi panaszom oka: Az Alaptörvényben biztosított jog a munkához, ez által a rendszeres jövedelemhez való jog. A **Kúria Kfv.II.37.527/2013. számú** és az ezt megelőző Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Törvényszék 3.K.26.857/2013/ 17. számú jogerős ítélet ezt figyelmen kívül hagyta.

INDOKLÁS

Nem vette figyelembe sem a Kúria, sem az ezt megelőző Tatai Közigazgatási és Munkaügyi Törvényszék hogy:

- a) 2009. október 28-án a MOK Országos szervezete a Tagdíjszabályzat 3-as pontja értelmében sorolt át 0 %-os kategóriába: „*Teljes tagdíjmentességet élveznek azok, akik munkanélküliek, és munkanélküli ellátásban nem részesülnek*” (Alkotmánybírósági beadványom melléklete). Az átsorolás visszamenő hatályú volt, a velem kapcsolatos törvénysértő, egyben Alkotmány ellenes állapotra való tekintettel, ami akkor 1 éve már két megyében is tartott a helyi Kamarák tudtával. Ebben változás azóta sem történt.
- b) Az Alperes állításával ellentétesen, finanszírozási szerződés nélkül, és a kiadáskor szinte azonnal visszamenő hatállyal visszavont TEK nélküli ÁNTSZ működési engedély hiányában nem folytattam 2010-től keresőtevékenységet Környén egy napot sem. Ez a jogerős és érvényes Hatósági Bizonyítványom alapján törvény és egyben még Alkotmány – Alaptörvény ellenes is a 28-29/2006-os, a 63/2006-os és a 297/B/2005-ös AB Határozatok értelmében.
- c) Az alapellátás nyújtásra jogosító Hatósági Bizonyítványom ellenére nem használtam az orvosi lakást sohasem, az Ötv. Vhr. 14.§.(1) bekezdésben foglaltak ellenére, mert a [REDACTED] Önkormányzat nem fogadta el a törvényi rendelkezést, az érdekvédelmi feladattal felruházott területi MOK pedig nem tett semmit. Így be sem jelentkeztem [REDACTED] re, ez által lakóhelyként sem hivatkozható az egyébként is 2006-tól törvénytelen átjelentés- [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] Környén.
- d) Az ügy jogalapiságára való tekintettel megállapítást kellett volna nyernie annak a ténynek, hogy a tagdíj kategória átsorolásom 2010. március 16-án megalapozatlan volt a [REDACTED] Megyei területi MOK részéről. A 2009. februári helyettesítem hivatkozása is indifferens, mert székhelyváltoztatás nem történt, és működési engedéllyel a helyettesítésre nem én rendelkeztem (Dr. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] s ikt. számú tájékoztatásának 1-es pontja).
- e) ÁNTSZ működési engedély nélkül és finanszírozási szerződés nélkül nem lehet jövedelemszerző egészségügyi tevékenységet folytatni, ami az átjelentkezés törvényi feltétele, de ez a lefolytatott bírósági eljárás során figyelmen kívül volt hagyva
- f) Az átjelentkezésemnek soha nem volt, és a mai napig nincs úgy indoka, mint feltétele!
- g) Semmiféle írásbeli dokumentumot nem kaptam arról, hogy másfél évvel a [REDACTED] Megyéből elköltözésemet követően, a tudtom nélkül átjelentett kétszeresen törvénytelenül „munkanélküli” státuszon a [REDACTED] Megyei Kamarai Szervezet a [REDACTED] Megyei Kamarába, és illet a Törvényszék felhívására sem tudott becsatolni az Alperes mind a mai napig.
- h) Az Ekt. 16.§.(3)⁴⁵ bekezdésére nézve is törvénysértő a lefolytatott eljárás: „*A területi szervezet a tagfelvétel tárgyában a felvételi kérelem megérkezését követő naptól számított 15 napon belül dönt. Ha a kérelmezőt a szakmai kamara tagjai sorába felveszi, bejelenti a kamarai nyilvántartásba és kiadja számára a tagsági igazolványt*”. Ilyet sem tudott beszerezni a bíróság, hiába kért be minden dokumentumot, mert ez sem létezik!
- i) Az Ekt 16.§.(1) bekezdésre nézve is törvény, de egyben még jogrend ellenes is a lefolytatott eljárás, mert e joghely értelmében „*Az érintett azon területi szervezetnél kérheti tag-*

felvételét, amelynek az alapszabály szerint meghatározott illetékességi területén **a választott kamara szerinti egészségügyi tevékenységet folytat, illetve kíván folytatni**". A [redacted] [redacted] re szóló Hatósági Bizonyítványom alapján a [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] nem vette figyelembe az alapellátás nyújtásra szóló törvényi rendelkezést. Ugyanígy az eljáró Bíróságok sem, hiszen törvénytelenül „munkanélküli” státuszban vett át a MOK, és aszalt tovább jogellenesen, figyelmen kívül hagyva a hivatalból fennálló érdekképviselési szerepüket. Majd ezt feledve a Bíróságok szerint jogszerűen kizárni, és ezzel még a magyarországi egészségügyi tevékenység nyújtási lehetőségéből is 3 szakvizsgás orvosként kizárni. Így véglegesen jövedelemszerző képtelenné téve, mert a Hatósági Bizonyítványom alapján jövedelemszerzésre a NAV-nál a Környei I. sz. háziorvosi praxisra nézve vagyok lejelentve mindaddig, ameddig el nem idegenítettem a jogot!

- j) A mai napig nincsenek meg annak feltételei, hogy 2009. októbertől „munkanélküli” státuszon bármikor is kérhettem volna az áthelyezésemet, amit ezen a státuszon az Ekt. 16.§.(1) bekezdés értelmében („a választott kamara szerinti egészségügyi tevékenységet folytat”) maga a területi MOK sem fogadhat el jogszerűen.
- k) Mindezek értelmében sem tartalmilag, sem formailag nem vett át a [redacted] i MOK!

Az alábbiakban igazolni fogom, hogy a három kiváló minősítésű szakvizsgám ellenére, a „munkanélküli” státuszon lefolytatott **Kúria Kfv.II.37.527/2013. számú** és az ezt megelőző Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Törvényszék 3.K.26.857/2013/17. számú eljárása egy visszamenő hatállyal 14 éve megsemmisített **Alkotmány - Alaptörvény ellenes** jogi normára alapított. Tekintettel arra, hogy a hatósági bizonyítvány, mint törvényi rendelkezés kizárja a „munkanélküli” státuszt jogilag! De ehhez az Önálló Orvosi Törvényt és az ekkor hozzátartozó 18/2000-es Kormányrendeletet (Vhr) figyelembe kellett volna venni a lefolytatott eljárás során, mert ezzel elkerülhető lett volna, hogy megsemmisített, Alkotmány ellenes jogi norma képezze az eljárás alapját. A 28/2006-os ABH alapjául szolgáló jogi etalonnak számító 2002 – 2008 között zajló, ugyanígy a működtetési jog kiüresítésével foglalkozó praxisperben egyet értett a Legfelsőbb Bíróság a Gfv.XI.30. 014/2008/3 számú jogerős ítéletében a 2007. december 18-i keltezésű felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal, mely szerint „sérti az Alkotmánybírósról szóló 1989. évi XXXII. törvény 27. § (2) bekezdését, továbbá a Pp. 2. § (1) bekezdését, és a Ptk. 5. § (1) bekezdését...Egy Alkotmánybírósrág által hatá-lyon kívül helyezett jogi normára alapított eljárást nem lehet jogszerűnek minősíteni”.

Arról nem is beszélve, hogy jelenlegi státuszomban a fogadó megye, a tevékenység megkezdéséhez szükséges szakhatósági jogerős engedélyek, és főleg a finanszírozási szerződés létrejöttéig (ez a feltétele a MOK tagdíjfizetésnek) az Ekt. 16.§. (1, 2, 6) bekezdések értelmében e joghelyek megsértése miatt be sem fogadhat, még ha én kérném, akkor sem. Sőt, a 1994. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: MOKtv.) 1-2.§.(1) bekezdései értelmében az Alperes MOK-nak jogi lépéseket kellett volna tennie a törvényesség ellenőrzése irányába, a Hatósági Bizonyítványom alapján. De ezt valamilyen okból elmulasztotta.

Egyben a 29/2006-os AB Határozatban kihirdetett MOK - ez által az alperes MOK-al egyetértő bíróságok - szerepét is ezzel ellentétesen rendelte az Alkotmánybírósrág a MOK törvény. 1-2. §.(1) bekezdéseire történő hivatkozással (ld. lentebb). Így a működtetéshez szükséges akadályozó tényezők feltárása és megszüntetése álláspontom szerint védhetetlenül mulasztásos alkotmányos törvénysértés a lefolytatott eljárás során!

Nem vette figyelembe a Kúria, illetve esetemben ellentétesen hivatkozta az Ekt. 14.§.(1) bekezdésének d) pontját. Ugyanis e szerint: „A szakmai kamara tagja lehet az, aki d)³⁵ az alapszabályban meghatározott módon az országos hivatalnak a kamarai tagdíjat megfizeti”. Figyelemmel azonban arra, hogy:

1) 2010. február 26-án Dr. [REDACTED] a [REDACTED] Megyei Területi MOK Elnöke tájékoztatást adott arról [REDACTED] i tiszti főorvosnak, és az eljárás során a Bíróságoknak, hogy „nevezett kolléga nyilvántartásunkban munkanélküliként szerepel”, ellenben az Önálló Orvosi Törvény a háziorvosi működtetési jog tulajdonosra nézve ilyen státuszt nem enged meg, az Alkotmánybíróság pedig Alkotmány ellenesnek minősítette, mert a hatósági bizonyítványban foglalt alapellátási munkavégzés törvényi rendelkezés. Így a „munkanélküliség” nem csak értelmezhetetlen, hanem a 2006-os lentebb beidézésre kerülő AB Határozatokban kihirdette az Alkotmánybíróság, hogy a működtetési jog kiüresítése, ami „munkanélküliséget” eredményez a jogrend, a törvényi rendelkezés és a magántulajdon alkotmányos védelmét egyszerre megsértve. Ez által Alkotmány illetve 2012-től Alaptörvénysértést valósít meg helyi jogkörben a hatóságok hivatalok részéről. Ebben pedig úgy az ÁNTSZ, mint a Megyei MOK szervezete láthatóan önbevalló módon főszereplő! Ezt igazolja, hogy:

2) 2010. március 05-én válaszul azt közölte [REDACTED] 956-8/2010-es ikt. számú tájékoztatásának 2-es pontjában, hogy a hatósági bizonyítványomban foglalt törvényi rendelkezés ellenére, - mely szerint az egészségügyi szolgáltatómon keresztül működtetni vagyok köteles [REDACTED] I-es számú felnőtt háziorvosi körzetet, az önkormányzat azonban nem adta át a rendelőt, ezért - Ő nem adta ki a szolgáltatóm részére a működési engedélyt. A 63/2006-os AB Határozat ezt a kistérségi ÁNTSZ magatartást a jogrend megsértése miatt Alkotmány ellenesnek mondta ki. Ez egyet jelen azzal, hogy most már két megye kistérségi ÁNTSZ vezető főorvosa a 28-29/2006-os, a 63/2006-os és a 297/B/2005-ös (ez utóbbi 2006. november 27-én kihirdetett) Alkotmánybírósági Határozatban közzétettek, és a törvényi rendelkezés ellenére megakadályozza a rendszeres keresőtevékenységemet.

A 29/2006-os AB Határozat értelmében a rendszeres keresőtevékenység alkotmányos alapjogi védelmet élvez tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság a 29/2006-os Határozatának V/3-as pontjában kimondta, hogy: „Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot. Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tulajdonhoz való jogot alapvető jogként részesíti alkotmányos védelemben [7/1991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991, 22, 25.]. Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése nemcsak a polgári jogi tulajdonjogra, hanem egyéb vagyoni jogokra is vonatkozik [17/1992. (III. 30.) AB határozat, ABH 1992, 104, 108.]. A tulajdonhoz való jog védelmét kimondó 13. § (1) bekezdésének alkalmazását az Alkotmánybíróság gyakorlata kiterjesztette a vállalkozói jellegű tevékenységekre is. Az Alkotmánybíróság a jövedelemmel járó, vállalkozói jellegű tevékenységekre alkalmazandónak találta a tulajdonjog alkotmányos védelmének szabályait [40/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 282, 286, 287.]. Az Ötv. javaslatának miniszteri indokolása a működtetési jogot az orvosi tevékenység vállalkozásként történő végzésével összefüggésben magyarázza. Ennek megfelelően a tulajdonjog alkotmányos védelme kiterjed a működtetési jogra, mint – az Ötv. 1. §-a (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott – vagyoni értékű jogra is”. A jog megvásárlásához nem kell feladat ellátási szerződés, mert „Az Alkotmány a tulajdonjogot az egyéni cselekvési autonómia anyagi alapjaként részesíti védelemben”. Kiemelve a lényegét: a hatósági bizonyítvány áll alkotmányos védelem alatt!

A háziorvosi működtetési jog, tartalmát tekintve alapellátás nyújtási **törvényi rendelkezés!**

Ennek megfelelően a 29/2006-os ABH V/4-es pontjában kihirdetésre került, hogy előzetes engedélyeztetést követően a működtetési jog megvásárlása után az önálló orvosi tevékenység nyújtást a hatósági bizonyítvány írja elő törvényi rendelkezés formájában. Sem a jogvásárlás előtti engedélyhez, sem a hatósági bizonyítvány kiadáshoz a jogrend értelmében nem szükséges önkormányzati beleegyezés: „*A MOK törvény. 2. §-ának (4) bekezdése meghatározta azokat a feltételeket, amelyek a (működtetési) engedélyhez /a hatósági bizonyítványhoz/ szükségesek (kamarai tagság, működési nyilvántartásban szereplés, jogszabályban meghatározott kizáró ok hiánya)*”. Ezzel összefüggésben a 29/2006-os ABH VII/3-as pontjában az is kihirdetésre került, hogy „a Vhr. nem az önkormányzattal kötendő szerződésről rendelkezik. Ennek alapján...a Vhr. 13. §-ának (3) bekezdése nem áll ellentétben az Önkormányzati Törvény (Ötv.) 8. §-ával, és nem sérti az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdését”. Az Ötv bevezetésével 2000-től tehát nem csak az Önkormányzati Törvénnyel, hanem még az Alkotmánnyal is ellentétes a hatósági bizonyítványban foglalt törvényi rendelkezés mellőzésével, feladat ellátási szerződéshez kötni a jogtulajdonos szolgáltatójának a működési engedélyét, és ehhez a vagyoni értékű jog tartalmi elemét, a praxisfinanszírozást. Amiből a jelenügy tárgyát képező MOK tagsági díj fizethető lenne. Álláspontom szerint ezt hívják úgy, hogy a MOK öngólt rúgott. De egyben még alkotmányos jogsértést is támogatott a helyi ÁNTSZ részéről.

Az előző bekezdésben hivatkozásra került, hogy a praxisfinanszírozás is a jogtulajdonos személyéhez kötött alapjog, és ebből eredően a háziorvosi működtetési jog az egyéni cselekvési autonómia anyagi alapjaként áll alkotmányos védelem alatt! „*Mindezek alapján a működtetési jog megszerzése – a törvényben pontosan rögzített feltételek mellett – törvény által garantált. Nincs szó tehát olyan bizonytalan tulajdonszerzésről, mint a tulajdoni rendszer átalakulása során (2002. április 15-ig) a vagyonjuttatások tekintetében volt*” (29/2006-os ABH).

3) 2010. március 05-én azt is közölte ■■■■■■■■■■ a 956-8/2010-es ikt. számú tájékoztatásának 3-as pontjában, hogy TEK nélküli 6875-5/2009. ikt. számú ÁNTSZ működési engedélyt adott ki 2012. januári hatállyal. Azonban ezt szinte azonnal a felettes regionális ÁNTSZ jogszabálysértésre hivatkozással a 2626/5/2110 ikt. számú végzésben visszamenő hatállyal megsemmisítette. Hiszen a felettes ÁNTSZ hatósági bizonyítványában meghatározott földrajzi területre a beosztott kistérségi ÁNTSZ területi ellátási kötelezettség nélküli működési engedélye az Ötv. értelmében törvénysértő, mert ellentétes a hatósági bizonyítványban meghatározott területi ellátási /alapellátás nyújtási/ működtetési engedéllyel. Ezt, Dr. ■■■■■■■■■■-nak is tudnia kellett tekintve, hogy több mint 7 éven át, mint területi MOK Elnök, Ő adta ki a hatósági bizonyítványokat. Azt tehát, hogy a „*munkanélküli*” státuszom folyamatosan jelenleg is, a MOK-nak felróhatóan törvénysértő!

4) 2009. október 28-án a MOK Országos szervezete a Tagdíjszabályzat 3-as pontja értelmében: „*Teljes tagdíjmentességet élveznek azok, akik munkanélküliek, és munkanélküli ellátásban nem részesülnek*” mindaddig, amíg a velem kapcsolatos törvénysértő állapot tart. Ráadásul akkor 1 éve már két megyében is. **A Tagdíjszabályzat alapján soroltak át 0 %-os tagdíj kategóriába!** Ez a hivatkozás kiüti esetemben a Kúria és az ezt megelőző Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság határozati 3. oldal alján hivatkozott Ekt. 15.§.(2a) bekezdést: „*A szakmai kamara tagjának kötelezettsége, hogy a) megfizesse a tagdíjat*”

5) 2010. március 16-án ennek ellenére keresőtevékenységre történő hivatkozással - 2009. februárban, a Hatósági Bizonyítványom megérkezése előtti hónapban a ■■■■■■■■■■ 956-8/2010-es ikt. számú tájékoztatásának 1-as pontjában foglaltak szerinti helyettesítésre hivat-

kozással – fizető kategóriába sorolt át Dr. [REDACTED] [REDACTED]. Annak ellenére, hogy előző heti értesülése alapján tudta Dr. [REDACTED] [REDACTED]től, hogy sem háziorvosi, sem TEK nélküli keresőtevékenységre sem működési engedélyem, sem pedig finanszírozási szerződése sem nincsen. Szerintem ez MOK területi Elnöki pozícióban ez nem lehet véletlen, vagy ha az, akkor Dr. [REDACTED] [REDACTED] a jelen eljárási ügy háttérben álló főszereplője semmit nem ért a 14 éve bevezetett Önálló Orvosi Törvényből, hiába Ő adta ki 7 éven át a Hatósági Bizonyítványokat.

A **Kúria** és az ezt megelőző Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a rendelkezésre álló iratanyag birtokában egyaránt tisztában volt azzal, hogy sem a MOK tagdíjszabályzata, sem az ennek alapját képező Alaptörvényben foglalt jogaimat sértő „*munkanélküli*” státuszom miatt nem lehetek tagdíjfizetés kötelezett. Így az ítéletek még iratellenesek is!

De ugyancsak figyelmen kívül hagyta a **Kúria** és az ezt megelőző Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, hogy a 29/2006-os ABH II/3 bekezdésében, vonatkozó jogszabályként került hivatkozásra az Alkotmánybíróság részéről, hogy: „3. A Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: MOKtv.) rendelkezései:

- „1. § (1) A Magyar Orvosi Kamara az orvosok és fogorvosok (a továbbiakban: orvosok) önkormányzattal rendelkező szakmai, **érdekképviselői köztestülete.**”
- „2. § (1) A MOK a) az orvosi hivatás gyakorlásával és az orvosi tevékenységgel összefüggő kérdésekben **képviseli és védi** az orvosi kar tekintélyét, testületeinek és **tagjainak érdekeit, továbbá az orvosok jogait**, és – külön jogszabályokban meghatározott keretek között – egyedi ügyekben is elősegíti ezen jogok érvényesítését
f) véleményezési jogot gyakorol”

Ehhez természetesen elengedhetetlen lenne a 14 éve bevezetett Önálló Orvosi Törvény ismerete és betartása, mert akkor nem nyilatkozott volna úgy az Alperes MOK az eljárás során, és az eljáró bíróságok nem fogadták volna el, hogy a

- tagdíjfizetési kategória átsorolásom,
- a tudtom és beleegyezésem nélküli áthelyezésem, és
- a kamarai tagságom megszüntetése

az alperesi 2012. november 8-i beadványának első oldal 4. bekezdése szerint „Az átsorolás oka az volt, hogy a kamarai szervezet, ahol akkor felperes tag volt, ... **arra a következtetésre jutott,** hogy alperesnek van munkája, tehát nem illetik meg a munkanélküliekre vonatkozó kedvezmények. „Azzal tisztában van az alperes, hogy felperes nem tudott Környén területi ellátási kötelezettséggel dolgozni az alapellátásban (a MOK által is ismert törvényi rendelkezés ellenére), azonban a jelen eljárás iratanyagában is megtalálható működési engedélyből (ami jogszabálysértés miatt visszamenő hatállyal szinte rögtön megsemmisítésre is került) egyértelműen meg lehet állapítani azt, hogy területi ellátási kötelezettség nélküli alapellátásos tevékenységre engedélyt kapott felperes, és ilyen keretek között gyakorolt is háziorvosi tevékenységet”. Álláspontom ezzel ellentétesen az, hogy a „következtetés” nem joghely hivatkozás az Öotörvény helyett, főleg nem az eljárás jogalapját illetően!

Az alperesi oldal tehát csupán feltételezte, hogy Komárom Megyében folyamatos jövedelem-szerző tevékenységet folytatok. De ez is az ügyben eljáró Bíróság félrevezetését szolgálta, ugyanis itt az előző oldal dátumadatai, és Dr. [REDACTED] [REDACTED] – Dr. [REDACTED] [REDACTED] közötti levélváltások tartalmából egyértelműen kitűnik, hogy mind ez nem felel meg a valóságnak. Arról nem is beszélve, hogy még ha lett volna is TEK nélküli betegellátásra finanszírozási szerző-

désem, az nem háziiorvosi tevékenység, mert ezt a megnevezést a Vhr. 2.§.(1a) bekezdésben foglalt háziiorvosi körzet meghatározás kizárja (e joghely TEK-es, tehát önkormányzat praxist jelöl). Az Alperesnek még a fogalmi meghatározásai is pontatlanok voltak az eljárás során. Többek között ez is az oka annak, hogy nem csak az Öotv-ben és a Vhr-ben foglaltakat sértették meg, hanem a 2006-os előbb említett AB Határozatokban foglaltakat is!

Ezzel viszont az állampolgári alapjogaimat is, végig a lefolytatott eljárásban. A **Kúria Kfv.II.37.527/2013. számú** és az ezt megelőző Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Törvényszék 3.K.26.857/2013/ 17. számú jogerős ítélete ezt elfogadva ugyanígy.

Nem vette figyelembe ezen túlmenően a Kúria az itt második oldal laptetején szereplő Ekt. 14.§.(1) bekezdésének d) pontja mellett a 16.§.(1, 2, 3, 6) bekezdésekben foglaltakat sem, mely a tagsági viszony létesítéséről és a jelen eljárás jogi paramétereit képező tagsági viszony megváltoztatásáról szól. Igazolja ezt a Kúria határozat 4. oldal alján, hogy „*a felperes nem tiltakozott az átjelentés ellen*”. Az alkotmányjogi panaszbeadványom 3. oldalán ezzel ellentétesen hivatkoztam hogy „*A 2013. július 10-i Kúria felülvizsgálati kérelmem 3. oldalán ismételten szerepelt: „ahogyan a 2012. február 21.-i keresetlevelem 3. oldalának 7. pontjában és a 2012. december 20. beadványom 7. oldalának 4. bekezdésében is szerepelt: 2011. júliusban „Dr. [REDACTED] Megyei MOK elnök arról tájékoztatót, hogy taggyűlésen megtárgyalva visszajelentenek a [REDACTED] i praxisom 2002-től fennálló illetékességem alapján a [REDACTED] Megyei MOK Szervezetéhez...Határozatot nekem erről nem küldenek, mert az átjelentésről sem készült határozat. „Vedd úgy, mintha ez meg sem történt volna”, mondta a MOK nevezett vezetője”*”.

Ebből következően, az alperesi hivatkozással ellentétben nem volt mit fellebbeznem.

A hatósági bizonyítványhoz kapcsolódó keresőtevékenység Alaptörvényt sértő megakadályozásának három formája van:

- a) Feladat ellátási szerződés hiányára hivatkozó,
- b) Működési engedély kiadás megtagadása
- c) MOK tagság megszüntetése

Ez utóbbi, a MOK tagság megszüntetése helyett, a MOK törvény fentebb idézett 1-2.§.(1) bekezdés értelmében a működtetési jog kiüresítésének a) és b) pontban szereplő alkotmányos jogsértés hivatalból történő elhárítását, korrigálását kellett volna elvégeznie, nem tétlenül ülnie hosszú évek óta. Mert ez így még együttműködési minősítést is ad az ügynek a [REDACTED] és a [REDACTED] Megyei Kamarára nézve, az ÁNTSZ jogsértő segédletével, és a Bíróságok egyetértésével. Ez a többszörös alkotmányos jogsértés az alábbiakban megerősítésre kerül az Alkotmánybíróság 2006-os Határozatainak hivatkozásai alapján!

A 63/2006-os AB Határozatban (Indokolás I szakasz) egyetértett a jogállamiság megsértésére történő hivatkozással „*a jogforrási hierarchia rendjének megsértése miatt [Alkotmány 7. §. 2) bekezdése]*” (III/1 bekezdés) az Alkotmánybíróság azzal a bírói indítvánnyal, melynek értelmében: „*Az indítványozó kifejtette, hogy a Vhr. hivatkozott szabálya sérti az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdésében kimondott jogállamiság elvét és 7. §-a (2) bekezdésének a jogalkotás rendjére vonatkozó szabályát. A Vhr. támadott szabálya ugyanis olyan rendelkezést tartalmaz, amelyre az Öotv. 3. §-a (7) bekezdésének a) pontja alapján nem volt felhatalmazás. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott szabály „lehetőséget biztosított a Magyar Orvosi Kamarának, hogy másik orvos részére adjon ki újabb működtetési jogot és ezzel a*

működtetési jog első jogosultja számára lehetetlenné tette a működtetési joggal való rendelkezést.” Hatásában tehát a Vhr. 4.§-a szerint „**megadott (második) működtetési jog az előző jogosult működtetési jogát megsemmisítette**, ilyen szabályozásra viszont a Kormány a törvényben nem kapott felhatalmazást. ..az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény (Öotv.) **nem teszi lehetővé működtetési jog engedélyezését a háziiorvosi körzet betöltetlensége címén olyan esetben, ha az ott működő orvos működtetési joga nem szűnt meg**. Az indítványozó szerint a felperes által hatályon kívül helyezni kért határozat alapja a Vhr.4.§-a (3) bekezdésének d) pontja, amely a háziiorvosi körzet betöltetlenségéről szól. ...A Vhr. 4. §-a (3) bekezdésének d) pontja...**amely nem kapcsolja össze a működtetési jogot konkrét háziiorvosi körzettel, eltér az Öotv.-nek a szabályozási módjától**. ...Az Öotv. 3. §-a (7) bekezdésének a) pontjában a Kormánynak adott felhatalmazás nem terjedt ki arra, hogy a törvény szabályozási módjától eltérjen. A Vhr. támadott szabálya – hasonlóan a 4. § (3) bekezdésének korábban már megsemmisített a) pontjához – az Öotv. koncepciójától eltérően a működtetési jog megszerzésének feltételévé tette egy adott önkormányzat előzetes döntését. Az Öotv. szabályozásától való ez az eltérés a felhatalmazás keretein való túllépést jelent és ezért sérti a jogállamiság elvét.

A fentiek alapján az Alkotmánybíróság a Vhr. 4. § (3) bekezdés d) pontjának alkotmányellenességét megállapította és ezt a rendelkezést megsemmisítette”.

A Határozat III/4 bekezdésében kihirdette azt is az Alkotmánybíróság, hogy: „Az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése szerint azt a jogszabályt, amelyet az Alkotmánybíróság megsemmisít, az erről szóló határozatnak a hivatalos lapban való közzététele napjától nem lehet alkalmazni. ...Az Öotv. szerint a működtetési jog léte nem függ az önkormányzattal való megállapodástól”.

A 28/2006-os AB Határozatában a működtetési jog elidegenítésével kapcsolatban, az ügyvédi és bírói normakontroll vizsgálatkérési jogi állásponttal egyet értve kihirdette az Alkotmánybíróság, hogy (Határozati I-III szakasz):

„A Vhr. a működtetési jog elidegenítésének feltételévé tette, hogy a vevő az önkormányzattal előszerződést kössön. Az önkormányzat az előszerződés megkötését indokolás nélkül megtagadhatja. ...A működtetési jog elidegenítésének ettől a feltételtől való függővé tétele miatt „a vagyoni értékű jog lényegében kiüresedik, ami a bíróság megítélése szerint a tulajdonhoz való alkotmányos jogot is sérti ... A Vhr. említett szabályai azt jelentik, hogy a működtetési jog elidegenítésére csak akkor kerülhet sor, ha a helyi önkormányzat hajlandó szerződést kötni azzal a személlyel, aki a működtetési jogot meg akarja szerezni. Ez a feltétel a működtetési jog folytatására jogosult személyek alkotmányos védelem alá tartozó vagyoni értékű jogosultságának gyakorlása szempontjából lényeges korlátozást jelent. ...**3. Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése kimondja a tulajdonhoz való jog védelmének elvét**.

Az önkormányzatoknak történő vagyonjuttatásról az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy az önkormányzatok tulajdonszerzésére az Alkotmány nem tartalmaz rendelkezést, a tulajdonjog védelme csak a már megszerzett jogokra vonatkozik [37/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 238, 243.]. A tulajdonszerzés jogcíme akkor kétségtelen, akkor élvez védelmet, ha a tulajdonszerzés és annak terjedelme törvény által garantált (893/B/1994. AB határozat, ABH 1996, 496, 500.).

A működtetési jog tartalmát és terjedelmét az Öotv. 2. §-a meghatározta. Az 1. § (2) bekezdésének c) pontja a működtetési joghoz a Magyar Orvosi Kamarának az önálló orvosi tevékenység végzésére jogosító engedélyét írta elő feltételként. A Magyar Orvosi Kamaráról szó-

ló 1994. évi XXVIII. törvény 2. §-ának (4) bekezdése azonban meghatározta azokat a feltételeket, amelyek az engedélyhez szükségesek (kamarai tagság, működési nyilvántartásban szereplés, jogszabályban meghatározott kizáró ok hiánya)”. **Önkormányzati nyilatkozat, előszerződés feladat ellátási szerződés nem szerepel láthatóan a Kamarai Törvény szerint a jogszerzés, és az ezt követő joggyakorlás engedélyezésének feltételei között.** „Mindezek alapján a működtetési jog megszerzése – a törvényben pontosan rögzített feltételek mellett – törvény által garantált. Nincs szó tehát olyan bizonytalan tulajdonszerzésről, mint a tulajdoni rendszer átalakulása során a vagyonjuttatások tekintetében volt.

c/ A 64/1993. (XII. 22.) AB határozat kifejtette, hogy **az Alkotmány a tulajdonjogot az egyéni cselekvési autonómia anyagi alapjaként részesíti védelemben.**

III/4. A fentiek alapján megállapítható, hogy a Vhr. 3. §-a (1) bekezdésének 2002. április 15-ig hatályos harmadik mondata a 4. § (3) bekezdésének a) pontjával és 7. §-ának (3) bekezdésével **egységben értelmezve – vagyoni értékű jognak olyan korlátozását mondta ki, amelyet csak törvény állapíthatott volna meg az Alkotmány 8. §-ának (2) bekezdése és 13. §-ának (1) illetve (2) bekezdése, valamint az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdésében kimondott jogállamiság követelménye alapján, figyelembe véve 7. §-ának (2) bekezdésére, tekintettel a Jat. 1. §-ának (1) és (2) bekezdését is** [19/1993. (III. 27.) AB határozat, ABH 1993, 431, 432-433.; 551/B/1993. AB határozat, ABH 1995, 840, 841-842.]. Az Alkotmánybíróságnak ez a határozata nem foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy milyen jogviszony van az önkormányzat és a működtetési jogot megszerző, illetve a működtetési joggal rendelkező orvos között.” Figyelemmel a 63/2006-os ABH-ban előbb idézett „**Az Öotv. szerint a működtetési jog léte nem függ az önkormányzattal való megállapodástól**” mondatára.

A 297/B/2005 AB Határozat is ezt erősíti meg: „A működtetési jog nem korlátlan jogosultság, hanem **meghatározott háziiorvosi körzetben területi ellátási kötelezettséggel** illeti meg az orvost. .. Ezt az orvosi tevékenységet a 2.§.(2) bekezdése szerint meghatározott háziiorvosi körzetben kell folytatni. A tulajdonjogból származtatott jog az elidegenítési jog. Az ellátás biztosítását veszélyezteti, ha a háziiorvosi körzetben hiányzik a működtetési jog gyakorlója. A területi ellátás biztosítása közérdek.”

Az önálló orvosi tevékenység joggyakorlásának önkormányzati törvénytelen akadályozó tényezőit az Öotv. 2.§. megváltoztatásával, és a 71/2002. Korm. Rend. 6. §-ának (2) bekezdése által, a Vhr. 3.§.(1) bekezdés 3. mondatának megsemmisítésével 2002. április 15-től, majd a 28/2006-os AB Határozat a 4.§.(3) bekezdés 'a' pont és a 7.§.(3) bekezdés kiiktatásával 2006. június 21-től, továbbá a 63/2006-os AB Határozat a Vhr. 4.§.(3) bekezdés d) pontjának megsemmisítésével **2006. november 23-tól** „eltávolították” a törvény útjából, és kihírdették Alkotmány ellenességüket is a 28/2006-os és a 63/2006-os AB Határozatokban. Alkalmazásukat ettől kezdve tiltva a bíróságoknak is: „Az Abtv. 43. §-ának(1) bekezdése szerint azt a jogszabályt, amelyet az Alkotmánybíróság megsemmisít, az erről szóló határozatnak a hivatalos lapban való közzététele napjától nem lehet alkalmazni (63/2006-os ABH III/4)...Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a már hatályon kívül helyezett rendelkezés alkotmányellenes volt és az eljárás feleinek különösen fontos érdekére tekintettel az Abtv. 43. §-ának (4) bekezdése alapján az alkotmányellenes rendelkezés a folyamatban lévő ügyben nem alkalmazható” (28/2006-os ABH III/6). Ettől kezdve **lett jogegység** az Önálló Orvosi Törvény és a 18/2000. Kormány Rendelet között. De ez a jelen eljárásban végig figyelmen kívül volt hagyva.

Az Ombudsman az AJB 2377/2010. számú jelentésében ezt írta erről: „A gyakorlatban a működtetési joggal kapcsolatos szükségképpen több tényező eljárás egyes résztvevői az eredeti

és az új, módosított normaszövegű koncepció egyes elemeit különbözőképpen igyekeznek érvényesíteni. Ezek **párhuzamos, együttes alkalmazása azonban egyrészt lehetetlen, másrészt értelmetlen**, (főleg sokszorosán törvénysértő). „A 2002-től, illetőleg a 2006-os AB határozat óta eltelt időszak megerősíti, hogy a szükséges jogértelmezés (különös tekintettel az Öotv.-nek a 2001. évi CVII. törvény 26. § n) pontjával történő módosítása után kialakult helyzetre) **nem történt meg, illetőleg azt az egyes eljárási szereplők nem azonos tartalommal tették magukévá**”.

Az 52.§.(1) bekezdés értelmében: „Az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia”. A fentiek alapján álláspontom szerint egyértelműen bizonyítottam, hogy az alapvető állampolgári jogaim megsértésének eredőpontja első és másodfokon eljáró Bíróságok részéről az, hogy sem az Alperes, sem a bíróságok egyaránt figyelmen kívül hagyták egyrészt azt, hogy 2009. október 28-án a MOK Országos szervezete a Tagdíjszabályzat 3-as pontja értelmében átsorolt 0 %-os tagdíjfizetési kategóriába, másrészt azt, hogy az állampolgári alapjogsértések irányában jelenleg is ugyanúgy fennállnak. Változatlanul nincs munkám, jövedelem, mások eltartására szorulok mindaddig, ameddig a működtetési jogaim a birtokomban vannak. A Dr. [REDACTED] által hivatkozott „munkanélküliség” munkanélküli státusz a Hatósági Bizonyítványomban foglalt alapellátás nyújtási törvényi rendelkezés fényében értelmezhetetlen, egyben teljes jogi tájékoztatlanságra is utal a kistérségi ÁNTSZ, de az eljárást lefolytató Bíróságok részéről is. Az idézett AB Határozati részek értelmében a jogrend, ehhez kapcsolódóan a törvényi rendelkezés és a magántulajdon Alkotmányban - Alaptörvényben szavatolt megsértése miatt a jogállamiság követelményei is figyelmen kívül lettek hagyva az eljárás során.

Egy 12 éve megsemmisített, Alkotmány ellenes számkorlát nélküli „licence” szemlélet jogi norma törvénytelen újra alkalmazása mentén folyt végig az eljárás, mely joghelyekről 28/2006-os és a 63/2006-os AB Határozataiban Alkotmány ellenességet hirdetett ki az Alkotmánybíróság. Figyelembe véve a 28/2006-os AB Határozat alapjául szolgáló bázakerettyei pert is, mely ugyanerről a jog és többszörösen Alkotmány – Alaptörvény ellenes magatartásról szólt!

A 2014. április 22 keltezésű alkotmányjogi panaszbeadványom 7-9. oldalán bemutattam az Alkotmányos – Alaptörvény jogsértéseket az Alkotmánybíróság 2006-os hivatkozásai által.

Mindezek alapján határozott kérésem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a hivatkozott joghelyekre és az Abtv. 39.§.(1-2) bekezdésére tekintettel állapítson meg Alkotmány ellenességet, semmisítse meg az ítéletet, és utasítsa az első fokon eljáró Közigazgatási Bíróságot a kérelem tárgyában új határozat hozatalára.

Indítványom közzétételéhez hozzájárulok!

Melléklet: A tagdíjfizetésről és kedvezményről szóló [REDACTED] Megyei korábbi MOK állásfoglalás.

Törvényi összefoglalás a kamarai tag átjelentkezéséről 1994-től kezdve

2014. június 25.

Tisztelettel: 1012

D